การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

THE DEVELOPMENT OF READING COMPREHENSION EXERCISES BY USING THE JIGSAW TECHNIQUE WITH KWL PLUS IN JAPANESE LANGUAGE SUBJECT FOR MATHAYOMSUKSA 6 STUDENTS

วรกันต์ สาเมฆ[1*] สาวิตรี เถาว์โท[2] สร้อยสุดา ณ ระนอง[3]

Woragun Samek[1*] Savitree Thaotho [2] Soysuda Na Ranong [3]

[1-2]คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

[1-2]Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University, Thailand

[3]คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

[3]Faculty of Humanities, Kasetsart University, Thailand

[*]Corresponding author e-mail: woragun.sg63@ubru.ac.th

(Received: 1 November 2025, Revised: 30 January 2026, Accepted: 5 February 2026)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 18 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม โดยคัดผู้เรียนแบบเก่ง กลาง อ่อน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus จำนวน 6 ฉบับ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน เวลา 12 ชั่วโมง 3) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.44/83.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ผลการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 15.83 และหลังเรียนเท่ากับ 25.06 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนค่า t เท่ากับ 10.84 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านเท่ากับ 4.93 คะแนน อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาชุดฝึกทักษะ; เทคนิคจิ๊กซอว์; KWL Plus

ABSTRACT

This research aimed to: 1) develop Japanese reading comprehension exercises by using the Jigsaw technique with KWL Plus for Mathayomsuksa 6 students to meet the efficiency criterion of 75/75, 2) compare the reading comprehension ability of Mathayomsuksa 6 students before and after using the exercises and 3) examine the students' satisfaction with the exercises. The sample consisted of 18 students from class 6/4, Benchama Maharat School, Muang District, Ubon Ratchathani Province, during the second semester of the 2024 academic year. The sample was selected through cluster random sampling, with stratification by high, medium, and low academic achievement levels. The research instruments included: 1) six units of reading comprehension exercises developed by using the Jigsaw technique and KWL Plus, 2) six Japanese lesson plans (twelve hours in total), 3) a 30-item pre-test and post-test of reading comprehension and 4) a 20-item student satisfaction questionnaire. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and t-test. The research findings revealed that: 1) the development of exercises achieved an efficiency (E1/E2) of 89.44/83.52, which exceeded the established criterion of 75/75; 2) the comparison of students' pre-test and post-test scores showed that the mean pre-test score was 15.83, while the mean post-test score was 25.06 out of a total score of 30. The t-value of 10.84 indicated that the students' reading comprehension ability after using the exercises was significantly higher than before learning at the .05 level of significance; and 3) the analysis of students' satisfaction revealed an overall mean score of 4.93 indicating that the students' satisfaction with the exercises was at the highest level.

Keywords: Development of Exercises; Jigsaw technique; KWL Plus

บทนำ

ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาหาความรู้ รวมไปถึงการประกอบอาชีพ นอกจากภาษาอังกฤษที่ควรศึกษาแล้ว ควรที่จะศึกษาภาษาต่างประเทศที่สองเพิ่มเติม เช่น ภาษาญี่ปุ่นภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน รวมไปถึงภาษาของประเทศที่เป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2556) ที่กล่าวไว้ว่า ในสังคมโลกปัจจุบันและอนาคต การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่สองนอกเหนือจากภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นภาษาตะวันออกหรือภาษาตะวันตก จึงได้กำหนดนโยบายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่นๆ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการ

เรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่สองให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการและก้าวสู่มาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับในระดับสากล จากการสำรวจสถานศึกษาที่สอนภาษาญี่ปุ่น ประจำปี 2021 ของเจแปนฟาวน์เดชั่นใน (Japan Foundation, 2021) พบว่าจำนวนผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นในไทยประมาณ 180,000 คน มากเป็นอันดับ 5 ของโลก โดยร้อยละ 85 ของจำนวนดังกล่าวเป็นนักเรียนในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนั้นการสื่อสารด้วยภาษาญี่ปุ่นจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะถ้าหากสื่อสารได้หลากหลายภาษาที่นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ โอกาสในการศึกษา และการประกอบอาชีพก็จะมีมากกว่าคนที่สื่อสารได้แค่ภาษาเดียว ทั้งนี้การใช้ภาษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด จำเป็นต้องศึกษาทั้งไวยากรณ์ โครงสร้างภาษา ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของภาษา วัฒนธรรม รวมไปถึงคำศัพท์ต่างๆ โดยอาศัยทักษะทั้ง 4 คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน มาใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ทักษะการอ่าน เป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่วัยเด็กไปจนถึงวัยชรา การอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่างๆทั่วโลก ให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวังและมีความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์บ้านเมือง ซึ่งสอดคล้องกับ บุศรา โขมพัตร (2563) ที่กล่าวว่าการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ใช้เพื่อสื่อสาร และใช้ในการสืบทอดทางวัฒนธรรมของคนรุ่นต่อๆไป ซึ่งมนุษย์ทุกคนจะต้องใช้การอ่านในการพัฒนาตนเองและใช้ในการดำรงชีวิต เพื่อช่วยให้ประสบความสำเร็จในชีวิต มีความสมบูรณ์ทั้งด้านความคิด จิตใจและร่างกาย ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายด้านผู้เรียนของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 – 2579 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560) กล่าวไว้ว่า เป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มี คุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs) รวมไปถึงกระทรวงศึกษาธิการ (2565) ก็ยังเล็งเห็นถึงความสำคัญของการอ่าน เนื่องจากในห้วงเวลาและสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ผ่านมา ผู้เรียนเรียนอยู่ที่บ้านผ่านระบบออนไลน์ สามารถเข้าถึงสื่อการอ่านได้น้อยและไม่หลากหลาย ความสนใจการอ่านหนังสือจึงน้อยลง ทำให้ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม อาจได้รับการพัฒนาอย่างไม่เต็มศักยภาพ และไม่เป็นไปตามช่วงวัย การฝึกฝนการอ่านและสร้างนิสัยรักการอ่านผ่านกิจกรรมต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้เรียน รักการอ่านและมีทักษะการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ฟื้นฟูความรู้ ทักษะและคุณลักษณะที่หายไปได้ และสามารถใช้ความรู้จากการอ่านมาปรับใช้ในการแก้ปัญหาต่างๆของตนได้

การเรียนภาษาญี่ปุ่นจำเป็นที่จะต้องอาศัยทั้งทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ซึ่งทักษะที่สำคัญที่สุดก็คือ ทักษะการอ่าน เพราะในการทำแบบทดสอบไม่ว่าจะเป็นแบบทดสอบในวิชาต่างๆ การสอบวัดระดับทางภาษาญี่ปุ่น การทดสอบความรู้เชิงวิชาการที่เน้นการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ (A-Level) รวมไปถึงการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ ต่างก็จำเป็นที่จะต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นหลัก จากการสำรวจสถิติการทดสอบความรู้เชิงวิชาการที่เน้นการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ (A-Level) ของสมาคมที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (2567) พบว่าคะแนนเฉลี่ยปี พ.ศ. 2566 มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 39.00 จากคะแนนเต็ม 100 และคะแนนเฉลี่ยปี พ.ศ.2567 มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 38.63 จากคะแนนเต็ม 100 ซึ่งเป็นคะแนนที่ลดลง แสดงให้เห็นว่าผลคะแนนการทดสอบความรู้เชิงวิชาการที่

เน้นการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ (A-Level) มีคะแนนเฉลี่ยตกต่ำลง และยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำโดยที่คะแนนยังไม่ถึงร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม แสดงว่านักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาที่อ่าน ไม่สามารถจับใจความสำคัญหรือประเด็นของเรื่องได้ ซึ่งอาจเกิดจากเนื้อหาที่ไกลตัวหรือเป็นเรื่องราวที่นักเรียนไม่ได้สนใจ จึงทำให้ขาดความพยายามและแรงจูงใจในการทำข้อสอบ

ในปีการศึกษา 2567 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอนในรายวิชาภาษาญี่ปุ่น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการอ่านบทความภาษาญี่ปุ่น จากการวิเคราะห์ผลการทดสอบกลางภาคของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ที่ผ่านมาพบว่า คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ไปถึงปรับปรุง เนื่องจากเนื้อหาในรายวิชามีความยาก ซับซ้อนทั้งไวยากรณ์ คำศัพท์ รวมไปถึงตัวอักษรคันจิที่มีมากขึ้นที่พบในบทความภาษาญี่ปุ่น ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่มีความสนใจในการเรียน ทำให้ประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนลดลง

จากสภาพปัญหาทำให้ผู้วิจัยตระหนักได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการแก้ปัญหาทักษะการอ่านของนักเรียน สภาพและปัญหาในปัจจุบันทำให้ผู้วิจัยทราบถึงสภาพปัญหาว่านักเรียนมีความบกพร่องในการอ่าน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจแนวทางการสร้างชุดฝึกทักษะ ซึ่งเป็นชุดฝึกที่ต้องใช้ความคิดรอบคอบอย่างมีเหตุผล โดยสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถให้แก่นักเรียน รู้จัก เข้าใจ วิเคราะห์สังเคราะห์ ตีความ และประเมินค่าจากสิ่งที่อ่าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิดา โพธิ์รัง (2561) ให้ความหมายของชุดฝึกทักษะไว้ว่า เป็นสื่อการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นอย่างมีจุดหมายที่แน่นอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระทำจริง เป็นประสบการณ์ตรงของผู้เรียนสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน สามารถเรียนรู้และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดี และนำการเรียนรู้ที่ได้นั้นไปใช้ในสถานการณ์อื่นที่มีลักษณะคล้ายกันได้

ผู้วิจัยได้ศึกษาเทคนิคที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ พบว่า เทคนิคจิ๊กซอว์ ซึ่งเป็นหนึ่งในวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นเทคนิคที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่ม โดยทุกคนนั้นมีความสำคัญ มีหน้าที่เหมือนกัน คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อทุกคนจะได้ประสบความสำเร็จร่วมกัน เป็นการสอนที่อาศัยแนวคิดการต่อภาพผู้เสนอวิธีการนี้คนแรก คือ Aronson และคณะ (1978, อ้างถึงใน สาวิตรี เถาว์โท, 2561) มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วนคือ 1)การเตรียมสื่อ การเรียนการสอน 2) การจัดสมาชิกของกลุ่มบ้านและของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และ 3) การรายงานและการทดสอบย่อย ต่อมามีการปรับและเพิ่มเติมขั้นตอนแต่วิธีการหลักยังคงเดิม โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ รัชนี ทาเหล็ก (2556) กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การจัดกลุ่มผู้เรียน ตามจำนวนหัวข้อย่อยในแต่ละชั่วโมงเรียน กลุ่มละ 4-5 คน และจัดนักเรียนเข้ากลุ่มบ้าน (Home group) ซึ่งจะได้นักเรียนที่คละความสามารถกัน (เก่ง กลาง อ่อน) ขั้นที่ 2 การมอบหมายงาน ครูแบ่งเนื้อหาที่จะเรียนออกเป็นหัวข้อย่อยเท่ากับ จำนวนสมาชิกในกลุ่มบ้าน ให้สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบเนื้อหาหัวข้อย่อยไปศึกษาค้นคว้า คนละ 1 หัวข้อ ขั้นที่ 3 การศึกษาค้นคว้า โดยสมาชิกในกลุ่มบ้านแยกย้ายไปรวมกับสมาชิก กลุ่มอื่นที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาหัวข้อเดียวกัน มารวมกันเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert group) เพื่อศึกษาหาความรู้จากสื่อ เอกสาร ใบงานและใบความรู้และเตรียมการ

ถ่ายทอดความรู้ต่อสมาชิกกลุ่มบ้าน ขั้นที่ 4 การถ่ายทอดความรู้ สมาชิกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับไปยังกลุ่มบ้านของตนแล้วผลัดกันถ่ายทอดความรู้ให้เพื่อนในกลุ่มจนทุกคนในกลุ่มเข้าใจ สมาชิกในกลุ่มร่วมกันอภิปรายและซักถามและขั้นที่ 5 ทดสอบความรู้ ทุกคนทำแบบทดสอบ ให้คะแนนรายบุคคลแล้วนำคะแนนทุกคนในกลุ่มบ้านมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดได้รับรางวัล อีกทั้งผู้วิจัยได้ศึกษาเทคนิค KWL Plus ที่คิดค้นโดย Carr and Ogle (1987) นั้นเป็นเทคนิคการสอนที่น่าสนใจเพราะ เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยผู้เรียนจะ ได้รับการฝึกให้ตระหนักถึงกระบวนการคิดในขณะที่อ่านเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านโดยใช้ โครงสร้างความรู้เดิมที่ตนเองมีอยู่ มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง นอกจากนี้มีการเพิ่มเติมในการสรุปความรู้ที่ได้เรียนรู้มานำเสนอเป็นผังความคิดหรือการเขียนสรุปข้อมูลด้วยตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐนันท์ โม้พิมพ์ (2565) ให้ความหมายของเทคนิค KWL Plus ไว้ว่า เป็นกระบวนการสอนอ่านที่มีบทสรุปเป็นการเขียนสรุปความ โดย K คือ นักเรียนรู้อะไร W คือ นักเรียนต้องการรู้อะไร L คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรและ Plus คือ ขั้นของการเขียนออกมาเป็นแผนผังความคิด และเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์และ KWL Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนได้ศึกษาเรียนรู้เนื้อหาในบทเรียนด้วยตนเองร่วมกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม มีการร่วมกันแสดงความคิดเห็นและช่วยกันหาคำศัพท์ ความหมายในส่วนที่ได้รับมอบหมายร่วมกัน ใช้ความรู้เดิมของตนเองเป็นฐานในการเรียนรู้ ตั้งคำถามกับเรื่องที่อ่าน และจดบันทึกความรู้ใหม่ของตัวเอง รวมไปถึงการสรุปผลเป็นความรู้ใหม่ ทำให้นักเรียนแต่ละคนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาและได้รับความรู้อย่างเท่าเทียมทุกคน สามารถประยุกต์ใช้กับวิชาต่างๆได้ สอดคล้องกับ C.S. Vinod Kumar (2560) ที่พบว่าเทคนิคจิ๊กซอว์เป็นเครื่องมือการสอนที่มีประสิทธิภาพ สามารถปรับแต่งให้เข้ากับความต้องการของหัวข้อต่างๆในสาขาวิชาต่างๆได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพดล ศิลปชัย (2560), สาวิตรี เถาว์โท (2561), ณัฐนันท์ โม้พิมพ์ (2565) ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์และ KWL Plus ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ดีขึ้น อีกทั้งยังมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมห้อง การทำงานเป็นกลุ่มสามารถเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เมื่อถึงเวลาทำแบบทดสอบก็สามารถทำคะแนนได้มากขึ้นอีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Amel AlAdwani (2565) ที่พบว่าการใช้ KWL สามารถเพิ่มคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนได้

จากสภาพการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus ในรายวิชาภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ เนื่องจากระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำเป็นที่จะต้องฝึกฝนทักษะการอ่าน เพื่อใช้ในการสอบวัดระดับทางภาษาญี่ปุ่น การทดสอบความรู้เชิงวิชาการที่เน้นการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ (A-Level) รวมไปถึงการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หากนักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง จะทำให้เกิดความคุ้นชินกับการอ่านภาษาญี่ปุ่นและเกิดความชำนาญในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ผลการวิจัยจะทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นและเข้าใจเนื้อหา อันจะเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับสูงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus

ระเบียบวิธีวิจัย

1. **ประชากร**

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนภาษาญี่ปุ่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตอำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 4 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช โรงเรียนนารีนุกูล โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี และโรงเรียนปทุมพิทยาคม จำนวน 129 คน

2. **ตัวอย่าง**

ตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จำนวน 18 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

3. **ตัวแปรที่ศึกษา**

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3.2 ตัวแปรตาม คือ

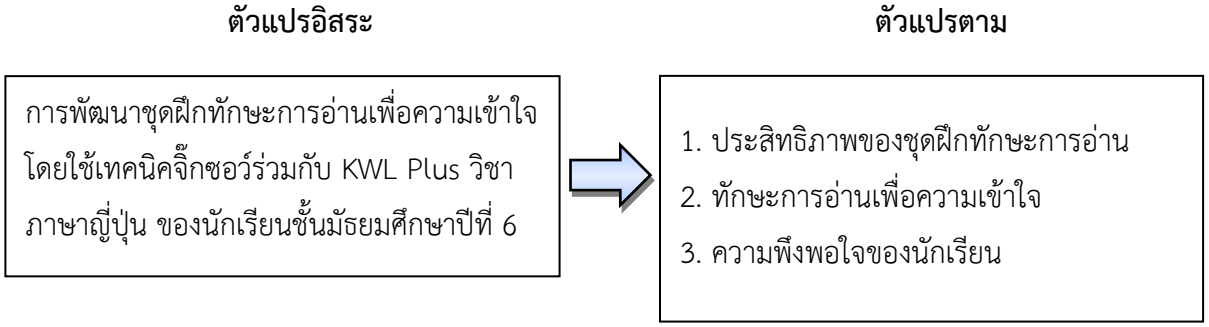
3.2.1 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3.2.2 ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4

3.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 ที่มีต่อชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

4. **กรอบแนวคิดการวิจัย**

ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

5. **เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล**

5.1 ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 6 ฉบับ ผลการประเมินชุดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย 4.92 ซึ่งมีความเหมาะสมมากที่สุด

5.2 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 6 แผน

5.3 แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.59 - 0.78 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.77 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.94

5.4 แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที มีค่าความสอดคล้องอยู่ที่ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77

6. **การเก็บรวบรวมข้อมูล**

6.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียน แล้วบันทึกคะแนนที่ได้ไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

6.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยชุดฝึกทักษะ เป็นเวลา 12 ชั่วโมง

6.3 หลังจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยชุดฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบวัดความพึงพอใจ ที่มีต่อชุดฝึกทักษะ

6.4 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ หลังเรียน แล้วบันทึกคะแนนที่ได้ไว้เป็นคะแนนทดสอบหลังเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

6.5 นำคะแนนที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus และแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อชุดฝึกทักษะ มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

7. **การวิเคราะห์ข้อมูล**

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติ ได้แก่ ค่าความตรงเชิงเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความยากง่าย (Difficulty) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

(Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้สูตร t-test (Dependent Samples) โดยนำมาวิเคราะห์ข้อมูลของชุดฝึกทักษะ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ

ผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ผลการวิเคราะห์ ปรากฏดังตารางที่ 1 และ ตารางที่ 2

ตารางที่ 1 ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดฝึกทักษะฉบับที่1-6

ชุดฝึกทักษะฉบับที่	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ฉบับที่ 1 เรื่อง 猫(ねこ)になりたい (อยากเป็นแมว)	10	7.56	1.73	75.56
ฉบับที่ 2 เรื่อง 雨(あめ) (ฝน)	10	8.17	1.30	81.67
ฉบับที่ 3 เรื่อง おもしろい！鳥(とり)の漢字(かんじ) (คันจิของนก น่าสนุก!)	10	8.67	0.94	86.67
ฉบับที่ 4 เรื่อง 食欲(しょくよく)の秋(あき) (ความอยากอาหารในฤดูใบไม้ร่วง)	10	8.78	0.86	87.78
ฉบับที่ 5 เรื่อง おでん (โอะเด้ง)	10	9.06	0.67	90.56
ฉบับที่ 6 เรื่อง 桜(さくら) (ซะกุระ)	10	9.17	0.59	91.67
รวมเฉลี่ย (E_1)	**10**	**8.94**	**1.02**	**89.44**
แบบทดสอบหลังเรียน	30	25.06	3.15	83.52
รวม (E_2)	**30**	**25.06**	**3.15**	**83.52**

จากตารางที่ 1 ผลประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากการทำแบบทดสอบท้ายชุดฝึกทักษะ จำนวน 6 ฉบับ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 89.44 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 83.52

ตารางที่ 2 ค่าประสิทธิภาพของการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

กระบวนการ/ผลลัพธ์	n	คะแนนเต็ม	$\overline{X}$	S.D.	ร้อยละ	E_1/E_2
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	18	10	8.94	1.02	89.44	89.44/83.52
ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2)	18	30	25.06	3.15	83.52	

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ พบว่า ประสิทธิภาพด้านกระบวนการจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1) คิดเป็นร้อยละ 89.44 และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (E_2) คิดเป็นร้อยละ 83.52 ดังนั้น การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) 89.44/83.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น ผลปรากฏดังตารางที่ 3 และตารางที่ 4

ตารางที่ 3 แสดงคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น

คนที่	คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น	
	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)
1	13	25
2	14	26
3	15	26
4	19	25
5	23	29
6	19	26
7	20	26
8	19	25

คนที่	คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น	
	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)
9	18	24
10	20	28
11	5	20
12	6	19
13	22	27
14	7	22
15	20	28
16	21	27
17	20	29
18	4	19
$\bar{X}$	**15.83**	**25.06**
S.D.	**6.25**	**3.15**

จากตารางที่ 3 แสดงคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น พบว่านักเรียนได้คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.83 คะแนน และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.06 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน

ผลคะแนนทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\overline{X}$	S.D.	df	t	p
ก่อนเรียน	18	30	15.83	6.25	17	10.84*	<.001
หลังเรียน	18	30	25.06	3.15			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 15.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 6.25 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 25.06 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.15 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ผลการวิเคราะห์ค่า t ปรากฏว่าค่า t จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 10.84 เมื่อพิจารณาค่า t จากตาราง (df เท่ากับ 17) มีค่า t เท่ากับ 1.73

แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ที่	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	แปลความหมาย
	1. ด้านรูปแบบ			
1	ชุดฝึกทักษะมีคำชี้แจง/คำอธิบายที่ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.78	0.42	มากที่สุด
2	ชุดฝึกทักษะมีองค์ประกอบที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
3	ชุดฝึกทักษะมีการระบุวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
4	ขนาดของตัวอักษรมีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
5	ใช้สื่อ/ รูปภาพที่สื่อความหมายและเข้าใจง่าย	4.94	0.23	มากที่สุด
	เฉลี่ยด้านรูปแบบ	**4.94**	**0.13**	**มากที่สุด**
	2. ด้านเนื้อหา			
6	เนื้อหามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของชุดฝึกทักษะ	4.89	0.32	มากที่สุด
7	เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับและความสามารถของผู้เรียน	4.89	0.32	มากที่สุด
8	เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ทำให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	4.94	0.23	มากที่สุด
9	การจัดการเนื้อหามีความเหมาะสมกับเวลา	4.94	0.23	มากที่สุด
10	แบบฝึกหัดมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
11	คำอธิบายแบบฝึกหัดท้ายชุดฝึกมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.94	0.23	มากที่สุด
	เฉลี่ยด้านเนื้อหา	**4.94**	**0.22**	**มากที่สุด**
	3. ด้านครูผู้สอน			
12	ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาของชุดฝึกทักษะ	5.00	0.00	มากที่สุด

ที่	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	แปลความหมาย
13	ครูผู้สอนมีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและกระตุ้นความสนใจของนักเรียน	4.83	0.38	มากที่สุด
14	ครูผู้สอนมีขั้นตอนหรือกระบวนการสามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	5.00	0.00	มากที่สุด
15	ผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	5.00	0.00	มากที่สุด
16	ครูผู้สอนสามารถใช้สื่อ/นวัตกรรมและชุดฝึกทักษะอย่างเกิดประสิทธิภาพ	4.83	0.38	มากที่สุด
	เฉลี่ยด้านครูผู้สอน	**4.93**	**0.15**	**มากที่สุด**
	4. ด้านผู้เรียน			
17	นักเรียนมีทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในบทความภาษาญี่ปุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.89	0.32	มากที่สุด
18	ชุดฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าบทความภาษาญี่ปุ่นน่าสนใจและน่าเรียนรู้	4.94	0.23	มากที่สุด
	เฉลี่ยด้านผู้เรียน	**4.92**	**0.28**	**มากที่สุด**
	5.ด้านการวัดและประเมินผล			
19	มีการวัดและการประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตุประสงค์และเนื้อหาที่เรียน	4.89	0.32	มากที่สุด
20	รูปแบบการวัดและประเมินผลมีความชัดเจน	4.94	0.23	มากที่สุด
	เฉลี่ยด้านการวัดและประเมินผล	**4.92**	**0.28**	**มากที่สุด**
	สรุปค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	**4.93**	**0.21**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านเท่ากับ 4.93 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.21 ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus วิชาภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีประเด็นอภิปราย ดังนี้

1. ผลการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ พบว่าชุดฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.44/83.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความเข้าใจบทอ่านภาษาญี่ปุ่นดี

ขึ้น โดยชุดฝึกถูกสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐาน และตัวชี้วัด กำหนดจุดประสงค์ คัดเลือกเนื้อหาบทความภาษาญี่ปุ่นที่หลากหลายและเหมาะสมกับวัย พร้อมภาพประกอบ เนื้อหาจัดลำดับจากง่ายไปยาก และผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ก่อนปรับปรุงและทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง จนได้มาตรฐาน ทั้งนี้ ชุดฝึกมีโครงสร้างลักษณะหนังสือ ประกอบด้วยคำนำ วัตถุประสงค์ ใบความรู้ กิจกรรม แบบทดสอบและเฉลย ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น เรียนรู้แบบร่วมมือ ใช้ความรู้เดิมเป็นฐาน ตั้งคำถามและสรุปความรู้ใหม่ เกิดความเข้าใจอย่างเท่าเทียมและทักษะที่คงทน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Sakuta Nanae (2564) ที่ชี้ว่าการใช้วัสดุการอ่านที่หลากหลายช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ และตรงกับข้อเสนอของ ปิยวรรณ สังข์จันทราภรณ์ (2547) และ ถวัลย์ มาศจรัส (2550) ที่เน้นว่าชุดฝึกที่ดีควรสร้างตามหลักจิตวิทยา ใช้ภาษาง่าย น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถ มีเนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชา และส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ วรรณาภรณ์ พระเมเด (2562) ที่ระบุว่าแบบฝึกช่วยให้ผู้เรียนทบทวน ฝึกฝน และประเมินตนเองได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งการสร้างชุดฝึกทักษะเป็นไปตามหลักการวางแผนอย่างเป็นระบบ ศึกษาหลักสูตรแกนกลาง ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำเสนอเพื่อรับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ก่อนทดลองใช้ภาคสนามและปรับปรุงต่อเนื่อง จึงทำให้ชุดฝึกทักษะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ด้วยเหตุผลดังนี้ นักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อนำไปถ่ายทอด แลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่ม ได้ทบทวนเนื้อหาตั้งแต่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert group) จนกลับมากลุ่มบ้าน (Home group) ทำให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ นพดล ศิลปชัย (2560) ที่ชี้ว่าเทคนิคนี้ช่วยส่งเสริมการร่วมมือและสร้างบทเรียนที่สมบูรณ์ ขณะที่เทคนิค KWL Plus มุ่งพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยนักเรียนได้มีการทบทวนความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ผ่านการจดบันทึกในใบงาน KWL CHART ตลอดการเรียนรู้ รวมไปถึงการเขียนแผนภาพความคิดและสรุปผลเป็นความรู้ใหม่ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ ธนิตา เผ่าพงศ์ษา (2565) และ Carr and Ogle (1987) ที่เห็นว่าเป็นวิธีการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงกระบวนการคิดในการอ่านและพัฒนาความเข้าใจ ทั้งสองเทคนิคช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็น ร่วมมือหาคำศัพท์และสรุปความรู้ใหม่ โดยครูทำหน้าที่เป็นโค้ช กระตุ้นการคิดและติดตามพฤติกรรมการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการทำงานร่วมกันดีขึ้น มีความกระตือรือร้น เมื่อถึงเวลาทำแบบทดสอบก็สามารถทำคะแนนได้มากขึ้น (สาวิตรี เถาว์โท, 2561; ณัฐนันท์ โม้พิมพ์, 2565)

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความพึงพอใจในแต่ละด้านเรียงจากลำดับมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ ลำดับที่ 1 ด้านรูปแบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.94 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ออกแบบชุดฝึกทักษะโดยการใช้ภาพต่างๆที่สอดคล้อง

กับเนื้อหาในบทความ เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน รวมไปถึงใช้สีต่างๆให้เหมาะสมกับบทความในแต่ละชุดฝึก ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจ สอดคล้องกับ วรรณภา ไชยวรรณ (2549, อ้างถึงใน วรรณาภรณ์ พระเมเด, 2562) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี คือ ควรมีความ หลากหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย และต้องมีลักษณะที่เร้า ยั่วยุ จูงใจ ได้ให้คิดพิจารณา ได้ศึกษาค้นคว้าจนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ แบบฝึกควรมีภาพดึงดูดความสนใจเหมาะสมกับวัย ของผู้เรียนตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีเนื้อหาพอเหมาะ ลำดับที่ 2 ด้านเนื้อหามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.94 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.22 ลำดับที่ 3 ด้านครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.93 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.15 ลำดับที่ 4 ด้านผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28 และลำดับที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28 ซึ่งความพึงพอใจของนักเรียนในแต่ละด้านอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus เป็นชุดฝึกทักษะที่ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อาจต้องใช้เวลามากครูผู้สอนอาจจะต้องยืดหยุ่นตามความเหมาะสมของเนื้อหาและให้สอดคล้องกับเวลาตามแผนที่กำหนด

1.2 ครูผู้สอนควรศึกษาคู่มือครู ประกอบการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ รวมไปถึงศึกษาเทคนิคจิ๊กซอว์และ KWL Plus ให้เข้าใจอย่างละเอียด ก่อนนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลการใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus ที่มีต่อตัวแปรอื่นๆ เช่น ความสามารถในการแก้ปัญหา หรือการอ่านในรูปแบบอื่นๆ เช่น การอ่านอย่างมีวิจารญาณ

2.2 ควรมีการศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติและสนองความต้องการของผู้เรียน เช่น การนำเทคนิคการจัดการเรียนรู้อื่นๆ มาผสมผสานร่วมกัน เป็นเทคนิคการเรียนรู้ใหม่เพื่อสร้างความหลากหลายให้กับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต่อไป

2.3 ควรทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้น

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยครั้งนี้ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ด้านการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยพบว่าชุดฝึกทักษะที่มีคุณภาพต้องได้รับการออกแบบอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งด้านโครงสร้าง กระบวนการเรียนรู้ และการประเมินผล โครงสร้างของชุดฝึกที่ประกอบด้วยคำนำ วัตถุประสงค์ ใบความรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และแบบทดสอบ ช่วยกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองและสนับสนุนการพัฒนาทักษะอย่างเป็นลำดับขั้น ขณะเดียวกัน การบูรณาการ

เทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับ KWL Plus ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมาย ผ่านการเชื่อมโยงความรู้เดิม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการสังเคราะห์ความรู้จากการอ่าน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเชิงลึกและพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้มีบทบาทสำคัญในการสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียนและเป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาชุดฝึกทักษะต่อไป ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชุดฝึกทักษะดังกล่าวไม่เพียงเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ยังส่งเสริมเจตคติและความพึงพอใจของนักเรียนใน และเหมาะที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ณัฐนันท์ โม้พิมพ์. (2565). *การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ. (2550). *แบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนและการจัดทำผลงานวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). ธารอักษร.

ธนิตา เผ่าพงศ์ษา. (2565). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม.* การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นพดล ศิลปชัย. (2560). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์และทักษะการทำงานกลุ่ม เรื่อง โครงสร้างและหน้าที่ของพืชดอก โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ I ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.* วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

บุศรา โขมพัตร. (2563). *ผลของการจัดการเรียนรู้แบบใช้ทีมเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.* ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปิยวรรณ สังข์จันทราพร. (2547). *การพัฒนาชุดการสอนเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ ภาษาไทยไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.* ปริญญานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

รัชนี ทาเหล็ก. (2556). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์เรื่อง เส้นขนาน ที่มีต่อความสามารถในการคิด วิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.* สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วนิดา โพธิ์รัง. (2561). *การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้เทคนิคแผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.* วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา.

วรรณาภรณ์ พระเมเด. (2562). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหา การอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สมาคมที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย. (2567). *สถิติการสมัคร สถิติการสอบ และคะแนนสูงสุด-ต่ำสุดในปีที่ผ่านมา.* https://www.mytcas.com/stat/

สาวิตรี เถาว์โท. (2561). ผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์และเทคนิคLT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทำงานกลุ่ม ในรายวิชาการออกแบบและการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนครพนม. *วารสารศิลปากรศึกษาศาสตร์วิจัย, 10*(1), 72-86.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 – 2579.* สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาเยอรมันตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.* สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากร.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). *แนวการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้และส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอน.* สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

AlAdwani, A., AlFadley, A., AlGasab, M., & Alnwaiem, A. F. (2022). The Effect of Using KWL (Know-Want-Learned) Strategy on Reading Comprehension Of 5th Grade EFL Students in Kuwait, *English Language Teaching, 15*(1), 79-91.

Carr, E., & Ogle, D. (1987). KWL Plus: A strategy for comprehension and summarization. *Making Readers Independent, 30*(7), 626-631.

Japan Foundation. (2021). 年度日本語教育機関調査結果. https://www.jpf.go.jp/j/project/japanese/survey/area/country/2022/

Vinod Kumar, C. S. (2017). Effectiveness of Jigsaw technique compared to tutorial in improving cognitive skills among medical students in microbiology. *Journal of Educational Research and Medical Teaching, 5*(3), 162–168.

Sakuta, N. (2021). Developing Knowledge through TADOKU in Japanese: TADOKU Class for Advanced Learners. *Annual Report of the Research Institute for Intercultural Studies, 27*(1), 18–26.